

opusdei.org

Meditacije: ponedjeljak trećeg tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Euharistija ispunjava naše najdublje čežnje
- Obraćanje je djelo sadašnjeg trenutka
- Svi surađujemo u svetosti drugih

„ŽEDNA MI JE DUŠA Boga, Boga živoga“ (Ps 42,3). „Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu“ (Ps 84,3). Mnogi psalmi govore o Bogu koji može ispuniti čežnje ne samo naše duše, već i našeg srca, pa čak i našeg tijela. Stvoreni smo da uživamo u Bogu; dolazimo na Svetu Misu s tom sigurnošću, jer nam se Bog u njoj daruje kako bi ispunio te čežnje. No možda ne osjećamo uvijek to oduševljenje kad pristupamo Euharistiji. Možda primjećujemo da nam je srce ispunjeno brigama, duša raspršena, a tijelo umorno. Može nam se činiti da smo vrlo daleko od radosti psalmista.

Naša situacija može ponekad nalikovati Naamananovoj, zapovjednika vojske kralja Arama. „On bijaše ugledan čovjek i poštovan pred svojim gospodarom, jer je po njemu Jahve dao pobjedu

Aramjecima“ (2 Kr 5,1). Naaman je bio snažan čovjek, na vrhuncu svoje karijere, ali sva životna radost odjednom mu se pretvorila u gorčinu. Njegova bolest oduzela mu je sposobnost uživanja u dobrima ovoga svijeta, ali ne i želju za njima.

U Euharistiji nalazimo sve što možemo poželjeti. To je hrana koja nas ispunjava, lijek za naše slabosti. Danas u liturgiji molimo: „Gospodine, neka tvoja neprekidna dobrota očisti i štiti tvoju Crkvu. I jer bez tebe ne može opstati, neka bude uvijek vođena tvojom milošću.“[1] Sveti Ivan Pavao II pitao je: „Kad bismo zanemarili Euharistiju, kako bismo mogli pobijediti vlastite slabosti?“[2] A sveti Josemaría savjetovao je: „Ljubite misu, djeco moja, ljubite misu. Idite puni žudnje k svetoj pričesti, pa makar bili i hladni u duši, makar osjećaj i ne davao odgovora: pričešćujte se vjerom, nadom i gorućom ljubavlju.“[3]

„I MNOGO bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac.“ (*Lk* 4,27). Zašto je Naaman, među tolikima, bio izabran da bude izliječen? Zašto Gospodin opet dolazi k nama, među tolikim ljudima, sa svojim pozivom na obraćenje punim ljubavi? To je u velikoj mjeri otajstvo; ne znamo zašto. Ne možemo se pozvati ni na kakve posebne zasluge. Možda nam se čak čini da smo mu s naše strane postavljali samo prepreke. To se, zapravo, dogodilo Naamanu; kada mu je Elizej rekao da se opere u Jordanu sedam puta, „razljuti se i ode“ (*usp. 2 Kr* 5,11).

I mi smo možda započeli Korizmu s velikim očekivanjima, ali sada se osjećamo obeshrabreno jer ne vidimo velike promjene u svom životu. Možda nam se dogodilo isto što i Naamanu ili Isusovim

sumještanima: htjeli su vidjeti čuda, a nisu prepoznali ono što su imali pred očima. Možda i mi očekujemo dramatično obraćenje koje će donijeti radikalnu promjenu u naš život. A dok čekamo da se to dogodi, odgađamo pravo obraćenje, ono koje nam je doista nadohvat ruke, u svakodnevnim malim stvarima.

Istina je da ne možemo postati sveti preko noći. „Posvećenje je djelo čitavog života,“[4] podsjeća nas sveti Josemaría, a Bog ga ostvaruje u nama, često na načine koje ne razumijemo. No, „obraćenje je djelo trenutka“[5], i možemo se odlučiti obratiti svaki put kada se pripremamo za molitvu ili kada se stavljamo u Božju prisutnost. Ako je Isus s nama, što nam još treba da se obratimo, da mu dopustimo da nas izliječi?

NAAMAN je poslušao one koji su ga ohrabрили da se pouzda u prorokove upute. „I tako siđe, opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka Božjega; i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta – očistio se!“ (2 Kr 5,14). Drugi su ljudi imali ključnu ulogu u priči o Naamanovu ozdravljenju: „Jednom su Aramejci otišli u pljačku i na području izraelskom zarobili mladu djevojku, koja je zatim služila ženi Naamanovoj! Ona reče svojoj gospodarici: ‘ Ah, kad bi se samo moj gospodar obratio proroku koji je u Samariji! On bi ga zacijelo oslobodio gube! ‘ “ (2 Kr 5,2-3).

Naaman Sirac bio je izliječen zahvaljujući vjeri i ljubavi ove mlade Izraelke. Iznenadujuće je vidjeti kako ova djevojka, odvedena iz svoje zemlje i učinjena ropkinjom, umjesto da gaji mržnju, iskreno želi ozdravljenje svoga gospodara. Istu je dobrotu pokazala Naamanova

posluga, koja ga je, kada je ljutito napustio prorokovu kuću, nagovorila da preispita svoju odluku. Da nije bilo brige svih tih ljudi, Naaman nikada ne bi bio izliječen.

Svaka priča o obraćenju, uključujući i našu, potpomognuta je jednostavnim ljudima ispunjenima vjerom koje je Bog postavio uz nas. I mi možemo igrati istu ulogu u životima onih koji su nam blizu. „Nitko se ne spašava sam, individualno, niti vlastitim naporima. Bog nas privlači uzimajući u obzir složenu mrežu međuljudskih odnosa u životu ljudske zajednice.“[6] Naša Gospa je ona koja nas najviše voli i pomaže nam. Marija nas blago vodi k svome Sinu, kako bi nas Isus mogao izliječiti.

---

[1] Ponedjeljak trećeg tjedna Korizme, zajednička molitva.

[2] Sveti Ivan Pavao II, *Ecclesia de Eucharistia*, br. 60.

[3] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom* br. 91.

[4] Sveti Josemaría, *Put*, br. 285.

[5] *Ibid.*

[6] Papa Franjo, *Evangelii Gaudium*, br. 113.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-ponedjeljak-
treceg-tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-ponedjeljak-treceg-tjedna-korizme/) (26.03.2025.)